

tionalitet ikke kan konstateres, at lade dem paamønstre et Skib til Udlandet, og der erindres saaledes et Eksempel — uden at dog Tilfældet bestemt kan opgives —, hvor vedkommende Skipper, da han efter Ankomsten fra Amerika hertil vilde af med tre tvivlsomme udenlandske „Søfolk“, og dette blev ham nægtet her, erklærede, at han overfor vedkommende Afskibningssteds Politi i Amerika havde afgivet højtidelig Erklæring om ikke at tage de paagældende med tilbage til Amerika.

Af disse Grunde har Politiet i de senere Aar ført en Kontrol, og med velvillig Forstaaelse fra Told- og Havnemyndigheder, Rederierne og de udenlandske Konsulater er det lykkedes i stort Omfang at føre denne Kontrol, og jeg skal herom henvise til de statistiske Optegnelser herom paa vedlagte Bilag, der omhandler de Tilfælde, hvori Landstigning er *tilladt*. Over de Tilfælde, hvor Ilandstigning er nægtet, er ikke ført Fortegnelse.

Selve Kontrollen bestaar i, at Legitimation og Pengemidler undersøges, og Ilandstigning nægtes, hvor Legitimation mangler eller er uden nogen som helst Værdi. Er der Mulighed for, at de paagældende kan rejse til deres Hjemland, hvilket undersøges først, eventuelt ved Henvendelse til Konsulatet, og vil Skibet indestaa for Hjemrejseudgifter, hvis paagældende ikke selv har Penge, tillades derimod Ilandstigning, men det paases eventuelt gennem Sikkerhedsstillelse, at vedkommende uopholdelig forlader Landet. Ved denne Foranstaltning er det lykkedes i væsentlig Grad at holde de danske Havne og særlig Københavns Havn fri for udenlandske hyresøgende Søfolk af mere tvivlsom Natur, hvilket formentlig kun kan siges at være et Gode.

Men, som sagt, hviler Ordningen til Dels paa Forstaaelse fra anden Side, og det vilde derfor være en stor Støtte, om man her i Lighed med, hvad for Eksempel sker vist baade i England og Amerika, fik Straffe- og Erstatningsbestemmelser, der kunde komme til Anvendelse i paakommende Tilfælde.

I Sønderjylland opholder sig endnu en Del Udlændinge, der ikke er i Besiddelse af Pas. For det første alle Udlændinge af russisk Nationalitet, særlig de til Sønderjylland inden Genforeningen kommende russiske Krigsfanger. Endvidere har en Del polske Undersaatter endnu ikke faaet deres polske Legitimation i Orden; det er dog en mindre Part, og endelig findes der en Del Sønderjyder, der ikke er blevet Danske gennem Bopæl eller Option, men dog gennem Hjemstavn og Sprog er saaledes knyttet til Sønderjylland, at man ikke har paalagt dem at skaffe tyske Pas, i Særdeleshed da en Del af dem er i Færd med at søge dansk Indfødsret ved Lov.

Antallet af samtlige Udlændinge uden Pas tør jeg ikke opgive, end ikke tilnærmelsesvis.

(sign.) Vald. Mensen.

(Paraf.) Begtrup-Hansen.